

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขแปดสิบเก้า

การคลี่คลายหลักคำสอนเทียมเท็จ: การพิจารณาทางประวัติศาสตร์เรื่อง "กิจวัตรประจำวัน" ในอัครเวเนติสม์

Jeff Pippenger

2024-02-22

ในบทความที่แปดสิบเอ็ดของชุดบทความนี้ว่าด้วยพระธรรมดาเนียล เราได้ยกข้อความตอนหนึ่งจาก Manuscript Releases, เล่ม 20, หน้า 17-22 ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า คำสอนที่ว่า "เครื่องบูชาประจำวัน" เป็นตัวแทนของสถานนมัสการของพระคริสต์นั้น ได้ถูกนำมาให้แก่เอลเดอร์เพรสคอตต์และแดเนียลส์โดย "ทูตสวรรค์ที่ถูกขับออกจากสวรรค์" นางมิได้ระบุโดยตรงว่าแนวคิดอันเป็นเท็จของพวกเขาเกี่ยวกับ "เครื่องบูชาประจำวัน" คือสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ชี้ไว้ แต่หลักฐานทางประวัติศาสตร์ก็ชัดเจนอย่างยิ่งว่า นี่คือนสิ่งที่พวกเขากำลังพยายามสถาปนาขึ้นให้เป็นความจริง พวกเขา กำลังพยายามเขียนแก้ไขบางส่วนของหนังสือ Daniel and the Revelation ของยูโรอาห์ สมิต ซึ่งยืนยันความเข้าใจเรื่อง "เครื่องบูชาประจำวัน" ที่นางได้ระบุไว้ใน Early Writings, หน้าเจ็ดสิบสี่ ว่าเป็นทัศนคติที่ถูกต้อง.

ดับเบิลยู. ดับเบิลยู. เพรสคอตต์ ได้จัดพิมพ์วารสารฉบับหนึ่งชื่อ The Protestant ซึ่งมีเนื้อหาเพียงประเด็นเดียว คือการยกชูทัศนคติอันเป็นเท็จเกี่ยวกับ "the daily" เขาและเอ. จี. แดเนียลส์ ประธานสมัชชาใหญ่ ได้กลายเป็นหัวหอกของชาตานิในการสานต่อความพยายามของเพรสคอตต์เพื่อสถาปนาคำสอนอันเป็นเท็จนั้นให้เป็นทัศนคติมาตรฐานในหมู่แอ็ดเวนติสต์ แต่ตราบโดที่เอลเลน ไวท์ยังมีชีวิตอยู่ความสำเร็จของพวกเขาในความพยายามฝ่ายชาตานินั้นก็ถูกยับยั้งไว้ ในปี 1931 แดเนียลส์รายงานไว้ในปีเดียวกันกับที่ข้อความจาก Manuscript Releases นั้นถูกเขียนขึ้น (1910) เขา (แดเนียลส์) ได้สนทนากับซิสเตอร์ไวท์เกี่ยวกับเรื่อง "the daily" และเธอได้ทำให้เขาเชื่อว่าทัศนคติของเขาและของเพรสคอตต์นั้นถูกต้อง

การเข้าใจประวัติศาสตร์นี้เป็นสิ่งสำคัญ

เพราะบัดนี้เรากำลังเริ่มต้นการพิจารณาถึงความรู้ที่เพิ่มขึ้นซึ่งมาถึงในปี 1989

เมื่อแนวการปฏิรูปอันศักดิ์สิทธิ์และหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดถูกเปิดผนึก

การจะตระหนักถึงความสว่างที่เกิดขึ้นพร้อมกับการล่มสลายของสหภาพไซเรียต

อันเป็นการสำเร็จตามข้อที่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดนั้น จำเป็นต้องเข้าใจ "เครื่องบูชาประจำวัน"

และประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ "เครื่องบูชาประจำวัน" เป็นตัวแทนอย่างถูกต้อง เพราะประวัติศาสตร์นั้นแสดงให้เห็นการชำระของประวัติศาสตร์เดียวกันในข้อที่สิบถึงสิบห้าของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นชี้ให้เห็นว่าข่าวสารที่ถูกเปิดผนึกในข้อเหล่านั้นคือ "ข่าวจากทิศตะวันออกและทิศเหนือ" ซึ่งนำมาซึ่งการชมเชยครั้งสุดท้ายต่อประชากรของพระเจ้า.

แต่ข่าวสารจากทิศตะวันออกและจากทิศเหนือจะทำให้เขาอุ่นใจ

เพราะฉะนั้นเขาจะออกไปด้วยความเดือดดาลอย่างใหญ่ยิ่ง

เพื่อทำลายและกวาดล้างคนเป็นอันมากเสียโดยสิ้นเชิง

และเขาจะตั้งพลับพลาประจำราชวังของตนไว้ระหว่างทะเลทั้งหลาย ณ ภูเขาบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์นั้น

ถึงกระนั้นเขาจะมาถึงวาระอวสานของตน และจะไม่มีผู้ใดช่วยเขาได้ ดาเนียล 11:44, 45

ข่าวสารแห่งข้อลึกลับนั้น ซึ่งถูกเปิดเผยออก ณ การล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 คือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ซึ่งจะทำให้สันตะปาปา (กษัตริย์แห่งทิศเหนือ) "ออกไปด้วยความเดือดดาลอย่างยิ่งที่จะทำลาย และกวาดล้างคนเป็นอันมากเสียให้สิ้น" "ข่าว" ตามความหมายเชิงพยากรณ์ คือข่าวสารหนึ่ง.

และเขาจะประกาศได้อย่างไร ถ้าไม่มีผู้ใช้เขาไป? ดังที่มีเขียนไว้ว่า
เท้าของบรรดาผู้ที่ประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข และนำข่าวดีแห่งสิ่งอันประเสริฐมานั้น งดงามเพียงใด!
โรม 10:15

ข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู คือข่าวสารที่ผู้เฝ้ายามของพระเจ้าในวาระสุดท้ายได้นำเสนอ ผู้ซึ่งขับร้องบทเพลงแห่งสวนองุ่น และบทเพลงของโมเสสและพระเมษโปดก

เท้าของผู้ที่นำข่าวดีมา ช่างงดงามยิ่งอยู่บนภูเขา คือผู้ที่ประกาศสันติสุข ผู้ที่นำข่าวดีแห่งความประเสริฐมา ผู้ที่ประกาศความรอด ผู้ที่กล่าวแก่ศิโยนว่า "พระเจ้าของเจ้าทรงครอบครอง!"
ยามเฝ้าระวังของเจ้าจะเปล่งเสียงขึ้น เขาทั้งหลายจะร้องเพลงพร้อมกันด้วยเสียงเดียว เพราะเขาทั้งหลายจะได้เห็นประจักษ์ตาต่อตา เมื่อพระยาห์เวห์จะทรงนำศิโยนกลับคืนมา อีสยาห์ 52:7, 8

"ข่าว" ในข้อลึกลับแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดกระตุ้นให้มนุษย์แห่งความบาปเดือดดาล และการนองเลือดครั้งสุดท้ายของสันตะปาปาก็สำเร็จลง ข่าวสารนั้นคือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งทวีความรุนแรงขึ้นเป็นเสียงร้องอันดัง ณ เวลาที่กฎหมายวันอาทิตย์ใกล้จะมาถึง.

"ไม่มีผู้ใดถูกพิพากษาลงโทษ จนกว่าเขาจะได้รับความสว่างและได้เห็นถึงพันธกรณีของพระบัญญัติข้อที่สี่ แต่เมื่อถูกฎีกาถูกประกาศออกไปเพื่อบังคับให้ถือวันสะบาโตเทียมเท็จ และเสียงร้องอันดังของ 'ทูตสวรรค์องค์ที่สาม' จะเตือนมนุษย์ทั้งหลายมิให้กราบไหว้สัตว์ร้ายและรูปของมัน เส้นแบ่งระหว่างความเท็จกับความจริงจะถูกขีดไว้อย่างชัดเจน
เมื่อนั้นบรรดาผู้ที่ยังคงดำเนินอยู่ในการละเมิดจะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย" Signs of the Times, November 8, 1899.

"ข่าวสารจากทิศตะวันออกและทิศเหนือ" ซึ่งกระตุ้นให้สันตะปาปาเดือดดาล ทวีขึ้นเป็นเสียงร้องอันดังเมื่อมีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ และข่าวสารนั้นคือข่าวสารแห่งฝนปลายฤดูที่ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ส่วน "เสียงดัง" เป็นคำพยากรณ์ที่เป็นตัวแทนของอำนาจที่เพิ่มพูนขึ้น

"ความจริงสำหรับกาลเวลานี้ ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม จะต้องถูกประกาศด้วยเสียงอันดัง หมายถึงด้วยฤทธิ์อำนาจที่เพิ่มทวีขึ้น เมื่อเราเข้าใกล้การทดสอบครั้งสุดท้ายอันยิ่งใหญ่" The 1888 Materials, 1710.

"ข่าวสาร" ในข้อที่ลึกลับ

คือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูในช่วงสุดท้ายก่อนที่ระยะเวลาแห่งพระกรุณาต่อมนุษย์จะสิ้นสุดลง ขณะที่มิคาเอลทรงลุกขึ้นยืน ข่าวสารนั้นเป็นข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูเดียวกันกับที่มาถึงในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 แต่จะทวีขึ้นเป็นเสียงร้องอันดัง หรือเป็นเสียงอันดัง เมื่อคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนได้รับการประทับตราแล้ว และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะทรงหลั่งลงมาอย่างไม่มีประมาณในเวลานั้น นี่คือนิวส์ข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูเดียวกันกับที่กำหนดช่วงเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน.

ข่าวสารฝนชุกปลายฤดูนั่นเองที่ได้ถูกปลอมแปลงด้วยข่าวสารแห่ง "สันติภาพและความปลอดภัย" ซึ่งถูกนำเสนอโดยแอ็ดเวนติสท์แบบเลาดีเซีย ตั้งแต่การมาถึงของ "ลา" จนถึงการมาถึงของ "สิงห์"

ช่วงเวลาระหว่างวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 กับกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า เป็นเพียงมรณะฟายจิตวิญญาณสำหรับแอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเซีย และบรรดาผู้ที่ถูกพิพากษาภายหลังจากที่พระนิเวศของพระเจ้า (เยรูซาเล็ม) ถูกพิพากษาแล้ว ก็ยอมตายในหลุมศพเดียวกัน เติงมรณะสำหรับแอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเซียอยู่ระหว่างลาและสิงห์ และข่าวสารที่ถูกปฏิเสธและก่อให้เกิดความตายของพวกเขา นั่นคือ "ข่าวจากทิศตะวันออก" (สัญลักษณ์ของอิสลาม) และจากทิศเหนือ (สัญลักษณ์ของสันตะปาปา) ซึ่งเป็นข่าวสารเดียวกันกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม.

หกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ซึ่งถูกเปิดเผยในวาระแห่งอวสานเมื่อปี ค.ศ. 1989 คือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ซึ่งถูกประกาศในช่วงเวลาที่มีการประกาศข่าวสารฝนชุกปลายฤดูเทียมเรื่อง "สันติภาพและความปลอดภัย" อยู่ด้วย การทดสอบแห่งฝนชุกปลายฤดูเผชิญหน้ากับครวเรือนของพระเจ้าก่อน เพราะการพิพากษาเริ่มต้นที่นั่น แล้วจึงเผชิญหน้ากับฝูงแกะอีกพวกหนึ่งที่อยู่นอกครวเรือนของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ การเข้าใจ "คำสา" ที่ถูกนำเข้าสู่แอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเซียในชั่วคนที่สามจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะในขณะที่พระเจ้าทรงเพระวิญญานบริสุทธิ์ของพระองค์ลงบนผู้ที่พระองค์กำลังทรงประทับตราอยู่นั้น พระองค์ก็ทรงเหวความลุ่มหลงอย่างแรงกล้าลงบนผู้ที่ไม่ได้รับความรักแห่งสัจจะในเวลาเดียวกัน.

ในระหว่างการโต้เถียงกันตลอดทศวรรษครั้งแรกของศตวรรษที่ยี่สิบเกี่ยวกับ "สิ่งเนื่องนิตย์" บุรุษคนหนึ่งซึ่งได้ปกป้องจุดยืนแบบมิลเลอไรต์อันถูกต้องว่า "สิ่งเนื่องนิตย์" เป็นสัญลักษณ์ของลัทธินอกศาสนา คือ F. C. Gilbert กิลเบิร์ตเป็นผู้กลับใจมาจากศาสนายูดาย และอ่านรวมทั้งพูดภาษาฮีบรูได้อย่างสมบูรณ์ เขาได้ปกป้องจุดยืนของผู้บุกเบิกในพระธรรมดาเนียลโดยอาศัยความเข้าใจของเขาในภาษาฮีบรู ในปี 1910 ซึ่งเป็นปีเดียวกันกับที่ Sister White เขียนต้นฉบับซึ่งจะถูกฝังไว้เป็นเวลาหลายทศวรรษ และซึ่งระบุว่าทัศนะของ Daniells และ Prescott เรื่อง "สิ่งเนื่องนิตย์" มาจากทูตสวรรค์ของชาตาน กิลเบิร์ตได้มีการสนทนาส่วนตัวกับ Sister White ในประเด็นเรื่อง "สิ่งเนื่องนิตย์"

เราทราบว่าเขาได้มีการสัมภาษณ์นั้นจริง เพราะเขาได้เขียนสรุปการสัมภาษณ์ที่เขามีกับซิสเตอร์ไวต์ขึ้นในทันที (วันถัดมา) ในปี 1931 A. G. Daniells ได้อ้างว่าเขาได้มีการสัมภาษณ์กับซิสเตอร์ไวต์เกี่ยวกับเรื่อง "the daily" ในปีเดียวกันนั้น—คือปี 1910 Daniells อ้างว่าซิสเตอร์ไวต์มิได้ทิ้งข้อสรุปใดไว้แก่เขา นอกจากว่า "the daily" เป็นสัญลักษณ์ของพันธกิจในสถานนมัสการของพระคริสต์ แต่คำอ้างของ Daniells เรื่องการสัมภาษณ์นั้น มิได้เป็นเพียง "คำสา" เท่านั้น หากยังเป็น "คำสา" แห่งคำพยากรณ์ซึ่งก่อให้เกิดความลุ่มหลงอย่างแรงกล้าด้วย

สำหรับผู้ที่อาจไม่มีโอกาสเข้าถึงแผนภูมิปี 1843 และ 1850 เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเข้าใจว่า เมื่อแผนภูมิปี 1843 ได้รับการตีพิมพ์ในปี 1842 ชาวมิลเลอไรต์ยังคงเชื่อว่าสถานนมัสการซึ่งจะต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อให้คำพยากรณ์สองพันสามร้อยปีสำเร็จสมบูรณ์นั้นคือแผ่นดินโลก เมื่อพวกเขาตีพิมพ์แผนภูมิปี 1850 พวกเขาจึงทราบแล้วว่าสถานนมัสการที่จะต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์คือสถานนมัสการฝ่ายสวรรค์ ด้วยเหตุนี้ แผนภูมิปี 1843 จึงไม่มีภาพประกอบของสถานนมัสการของพระเจ้าแต่อย่างใด แต่แผนภูมิปี 1850 มีภาพประกอบของสถานนมัสการของพระเจ้า เรื่องนี้สำคัญยิ่ง เพราะดาเนียลอ้างว่าในการสัมภาษณ์ของเขากับซิสเตอร์ไวต์นั้น เขาได้แสดงแผนภูมิปี 1843 แก่เธอ และได้ชี้ให้เธอดูสถานนมัสการบนแผนภูมินั้น สิ่งนั้นยอมเป็นไปไม่ได้ เพราะไม่มีสถานนมัสการอยู่บนแผนภูมิปี 1843 คำอ้างของเขาเรื่องการสัมภาษณ์นั้นเป็น "คำเท็จ"

เมื่อข้าพเจ้ากำลังศึกษาประวัติศาสตร์นี้ในปี 2009

และตระหนักว่าบุรุษทั้งสองฝ่ายของประเด็นนี้ต่างก็อ้างว่าตนได้มีสัมภาษณ์กับซิสเตอร์ไวท์ในเรื่อง "the daily" ข้าพเจ้าจึงส่งอีเมลไปยัง Ellen White Estate

และสอบถามว่าพวกเขาสามารถเข้าถึงสมุดบันทึกที่จัดการสัมภาษณ์ของซิสเตอร์ไวท์ในปี 1910 ได้หรือไม่ พวกเขาตอบว่าพวกเขายังคงมีสมุดบันทึกนั้นอยู่ ต่อไปนี้คืออีเมลของข้าพเจ้าและคำตอบจาก Ellen White Estate.

วันจันทร์ที่ 19 มกราคม ค.ศ. 2009

เรียนผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน:

ข้าพเจ้าได้ยินมาว่ามีสมุดบันทึกที่จดไว้ว่าใครบ้างได้เข้าสัมภาษณ์กับซิสเตอร์ไวท์

และการสัมภาษณ์นั้นเกี่ยวกับเรื่องใด ข้าพเจ้ากำลังพยายามตรวจสอบหรือหากล่าวว่ามีกรณีที่ A. G. Daniells ได้เข้าสัมภาษณ์กับซิสเตอร์ไวท์ในปี 1910 เกี่ยวกับเรื่องของ "daily" หรือไม่

ข้าพเจ้าทราบดีว่ามีพยานหลักฐานทางประวัติศาสตร์ยืนยันว่าการสัมภาษณ์นั้นได้เกิดขึ้น

แต่ข้าพเจ้าสงสัยว่ามีบันทึกใดในสมุดบันทึกทางการที่ได้จดเรื่องนี้ไว้อย่างแท้จริงหรือไม่ ในเวลาเดียวกัน

ข้าพเจ้าได้รับแจ้งว่า F. C. Gilbert ก็ได้เข้าสัมภาษณ์กับซิสเตอร์ไวท์ในปี 1910 ในเรื่องของ "daily" เช่นกัน และใครทราบที่สามารถยืนยันเรื่องนี้ได้หรือไม่จากสมุดบันทึกที่เจ้าหน้าที่ของท่านได้เก็บรักษาไว้ในช่วงเวลานั้น

บางที่อาจไม่มีสมุดบันทึกดังกล่าว หรือบางที่หากมี ท่านอาจไม่เปิดเผยข้อมูลนั้น

หรือบางที่การตรวจสอบเรื่องนี้ให้ข้าพเจ้าอาจเกินขอบเขตความสามารถของท่าน แม้ว่าสิ่งนั้นจะมีอยู่จริงก็ตาม ดังนั้น ไม่ว่าในกรณีใด ข้าพเจ้าก็ใคร่ขอสอบถามไว้ก่อน ความช่วยเหลือใด ๆ

ที่ท่านจะกรุณาให้ได้จะเป็นที่ซาบซึ้งอย่างยิ่ง

เรียน เจฟฟ์,

ขอบพระคุณสำหรับอีเมลของท่าน เรามีบันทึกเส้นทางการเดินทางของ Ellen White ที่ค่อนข้างสมบูรณ์ โดยอาศัยจดหมาย บันทึกประจำวัน และกำหนดการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของเธอ แต่ไม่มี "สมุดบันทึกการเดินทาง" โดยเฉพาะเช่นนั้น

ท่านคงได้อ่านเรื่องการเยี่ยมของ A G Daniells ต่อ Ellen White แล้วใน EGW Biography เล่ม 6, The Later Elmshaven Years, หน้า 256, 257 อย่างไม่ต้องสงสัย เราไม่พบหลักฐานบันทึกอิสระใด ๆ

เกี่ยวกับการสัมภาษณ์ครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม เรามีจดหมายฉบับหนึ่งจากศาสตราจารย์ Gilbert ลงวันที่ 1 มิถุนายน 1910 ซึ่งระบุถึงแผนการของท่านที่จะอยู่ที่ St. Helena (ที่ซึ่ง Ellen White อาศัยอยู่) ในวันที่ 6-9 มิถุนายน นั่นคือขอบเขตทั้งหมดของเอกสารประกอบที่ข้าพเจ้าทราบอยู่

ขอพระเจ้าทรงอวยพร—ทิม บาร์เรียร์ รองผู้อำนวยการ Ellen G. White Estate

ไม่มีบันทึกอิสระใด ๆ ว่า Daniells เคยมีสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นเรื่อง "the daily"

แต่มีจดหมายฉบับหนึ่งจาก Gilbert ที่ระบุความตั้งใจของเขาว่าจะไปอยู่ที่บ้านของเธอตั้งแต่วันที่หกถึงวันที่เก้า มิถุนายน ค.ศ. 1910

ในชีวิตประวัติของซิสเตอร์ไวท์ซึ่งมรดกทรัพย์สินของเอลเลน ไวท์อ้างอิงนั้น

ที่ซึ่งหลานชายของเธอกล่าวถึงประเด็นเรื่องการสัมภาษณ์ของดาเนียลส์

เขาได้บันทึกคำกล่าวอ้างของดาเนียลส์เกี่ยวกับบทสัมภาษณ์ที่ถูกแต่งขึ้นในปี 1910 ว่า:

"ในช่วงหนึ่งต่อมาก็เลือกนัยระหว่างการอภิปรายทั้งหลาย เอลเดอร์ดาเนียลส์ พร้อมด้วย W. C. White และ C. C. Crisler ด้วยความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะทราบจาก Ellen White เองว่า ข้อความของเธอใน

Early Writings นั้นมีความหมายอย่างไร จึงได้ไปหาเธอและนำเรื่องนี้ไปเสนอต่อเธอ ดาเนียลส์นำ Early Writings และแผนภูมิปี 1843 ติดตัวไปด้วย เขาถึง Ellen White และซักถามเธอด้วยคำถามมากมาย รายงานของเขาเกี่ยวกับการสนทนาครั้งนี้ได้รับการยืนยันโดย W. C. White ดังนี้:

“ข้าพเจ้าได้อ่านถ้อยแถลงที่ยกมาข้างต้นจาก Early Writings ให้ซิสเตอร์ไวท์ฟังก่อน จากนั้นข้าพเจ้าได้นำแผนภูมิคำพยากรณ์ของเรา ซึ่งผู้ปฏิบัติศาสนกิจของเราใช้ในการอธิบายคำพยากรณ์ในดาเนียลและวิวรณ์ มาแสดงต่อหน้านาง ข้าพเจ้าได้ชี้ให้นางสังเกตภาพของสถานนมัสการและทั้งช่วงเวลา 2300 ปี ตามที่สิ่งเหล่านี้ปรากฏอยู่บนแผนภูมินั้น”

“ข้าพเจ้าจึงถามนางว่า นางสามารถระลึกได้หรือไม่ว่า สิ่งใดได้ถูกสำแดงแก่นางเกี่ยวกับเรื่องนี้”

“เมื่อข้าพเจ้าระลึกถึงคำตอบของนาง นางเริ่มต้นด้วยการเล่าว่า ผู้นำบางคนซึ่งเคยอยู่ในการเคลื่อนไหวปี 1844 ได้พยายามกำหนดวันเวลาใหม่สำหรับการสิ้นสุดของช่วงเวลา 2300 ปี ความพยายามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดวันเวลาใหม่สำหรับการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า สิ่งนี้กำลังก่อให้เกิดความสับสนท่ามกลางบรรดาผู้ที่เคยอยู่ในการเคลื่อนไหวแอดเวนต์”

“ท่ามกลางความสับสนนี้ นางกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่เธอว่า ทัศนคติที่เคยยึดถือและได้นำเสนอเกี่ยวกับกำหนดเวลาต่าง ๆ นั้นถูกต้อง และจะต้องไม่มีการกำหนดเวลาอีกต่อไป และจะต้องไม่มีข่าวสารเรื่องเวลาอีกต่อไป”

“แล้วข้าพเจ้าจึงขอให้นางบอกเล่าสิ่งที่ได้ทรงสำแดงแก่นางเกี่ยวกับส่วนที่เหลือของ “เนื่องนิตย” ได้แก่ องค์เจ้านาย พลโยธา การนำ “เนื่องนิตย” ออกไป และการเหวี่ยงลงของสถานนมัสการ”

“นางตอบว่าลักษณะเหล่านี้มิได้ถูกนำเสนอไว้ต่อหน้านางในนิมิตดังเช่นส่วนที่เกี่ยวกับเวลา นางจะไม่ถูกชักนำให้ออกไปอธิบายประเด็นเหล่านั้นของคำพยากรณ์”

“การสัมภาษณ์นั้นได้สร้างความประทับใจอย่างลึกซึ้งในจิตใจของข้าพเจ้า โดยปราศจากความลังเล นางได้กล่าวอย่างเปิดเผย ชัดเจน และยืดยาวเกี่ยวกับช่วงเวลา 2300 ปี แต่ในส่วนอื่นของคำพยากรณ์นั้น นางกลับนิ่งเงียบ”

“ข้อสรุปเพียงประการเดียวที่ข้าพเจ้าสามารถอนุมานได้จากการที่นางอธิบายเรื่องเวลาอย่างเสรี และจากการที่นางมิได้กล่าวถึงการนำ “เครื่องบูชาประจำวัน” ออกไปและการทลายลงของสถานนมัสการ ก็คือ นิมิตที่ประทานแก่นางนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องเวลา และนางก็มิได้รับคำอธิบายเกี่ยวกับส่วนอื่น ๆ ของคำพยากรณ์นั้น.—DF 201b, AGD statement, Sept. 25, 1931.” Arthur White, Ellen G. White, volume 6, 257.

ดาเนียลส์อ้างว่าเขาได้แสดงแผนภูมิปี 1843 แก่นาง และถามนางเกี่ยวกับสถานบริสุทธิ์ซึ่งไม่ได้มีแสดงไว้บนแผนภูมินั้น เขาอ้างด้วยว่าได้หยิบหนังสือ Early Writings ขึ้นมา และซักถามนางอย่างหนักเกี่ยวกับความหมายที่นางตั้งใจเมื่อครั้งที่นางรับรองอย่างชัดเจนถึงความเข้าใจของบรรพชนผู้บุกเบิกในเรื่อง “the daily” และยืนยันว่าแผนภูมินั้นได้รับการชี้แนะโดยพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า บุตรชายของเอลเลน ไวท์ ผู้เป็นบิดาของอาร์เธอร์ แอล. ไวท์ นักชีวประวัติผู้เขียนภาพรวมของเหตุการณ์ที่ถูกอ้างว่านี้ ได้ยอมรับทัศนคติเกี่ยวกับ “the daily” ของดาเนียลส์และเพรสคอตต์ซึ่งมาจากชาตาน และได้เป็นพยานสนับสนุนคำกล่าวอ้างของดาเนียลส์เกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้ยินในการสนทนาครั้งนั้น พวกเขาเพียงแต่ไม่รอบคอบกับเรื่องราวที่ตนก่ขึ้น เพราะแผนภูมิปี 1843 มิได้แสดงสถานบริสุทธิ์ใด ๆ

ที่ดาเนียลส์จะสามารถชี้ให้เห็นได้

ความเท็จอีกประการหนึ่งที่ถูกนำเสนอไว้ในการสัมภาษณ์คือคำลวงที่ว่าข้อความจาก *Early Writings* เป็นคำเตือนต่อต้าน “การกำหนดเวลา” ข้อความที่กล่าวกันว่า Daniells ได้สอบถามนั้นมีดังนี้:

“ข้าพเจ้าได้เห็นแผนภูมิปี 1843 นั้นได้รับการกำกับโดยพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และไม่ควรถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลง; ตัวเลขต่าง ๆ เป็นไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์; พระหัตถ์ของพระองค์ทรงปกคลุมอยู่เหนือมันและทรงซ่อนความผิดพลาดประการหนึ่งไว้ในตัวเลขบางส่วน เพื่อมิให้ผู้ใดสามารถมองเห็นได้ จนกว่าพระหัตถ์ของพระองค์จะถูกยกออกไป”

“แล้วข้าพเจ้าได้เห็นเกี่ยวกับ ‘เนืองนิตย์’ (ดาเนียล 8:12) ว่า คำว่า ‘เครื่องบูชา’ นั้นเป็นคำที่มนุษย์ใส่เพิ่มเข้ามาด้วยสติปัญญาของตน และมีได้เป็นส่วนหนึ่งของข้อความเดิม และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่บรรดาผู้ที่ประกาศเสียงร้องเรื่องโมงยามแห่งการพิพากษา เมื่อมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ ก่อนปี 1844 เกือบทุกคนต่างก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ ‘เนืองนิตย์’; แต่ในความสับสนที่เกิดขึ้นนับแต่ปี 1844 เป็นต้นมา ได้มีการยึดถือทัศนคติอื่น ๆ และความมิดม่นกับความสับสนก็ได้ติดตามมา เวลาไม่ได้เป็นบททดสอบนับตั้งแต่ปี 1844 และจะไม่เป็นบททดสอบอีกเลย” Early Writings, 74, 75.

วิลลี ซี. ไวต์ บุตรชายของซิสเตอร์ไวต์ ได้ยอมรับทัศนคติอันเป็นเท็จเกี่ยวกับ “สิ่งประจำวันที่ต่อเนื่อง” และอาเธอร์ บุตรชายของเขา พยายามสืบทอด “คำมูสา” ที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นนั้น โดยพยายามชี้แนะว่าคำเตือนในข้อความจาก Early Writings เป็นเพียงและโดยเฉพาะคำเตือนต่อต้านการกำหนดเวลาเท่านั้น ข้อโต้แย้งนั้นถูกประดิษฐ์ขึ้นในทศวรรษ 1930 และกลายเป็นส่วนสำคัญของ “คำมูสา” ดังกล่าว

เราจะหยิบยกข้อโต้แย้งนั้นขึ้นมาพิจารณาในบทความถัดไป

“วันที่ 23 กันยายน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า พระองค์ได้ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สองเพื่อครอบงำคนที่เหลืออยู่แห่งชนชาติของพระองค์ และความพยายามทั้งหลายจำต้องทวีขึ้นเป็นสองเท่าในเวลาแห่งการรวบรวมนี้ ในเวลาแห่งการกระจัดกระจาย อิสราเอลถูกโยยตีและถูกฉีกกระชาก แต่บัดนี้ ในเวลาแห่งการรวบรวม พระเจ้าจะทรงรักษาและฟื้นฟูให้ชนชาติของพระองค์ ในการกระจัดกระจาย ความพยายามที่ได้กระทำเพื่อเผยแพร่ความจริงนั้นมีผลเพียงเล็กน้อย บรรลุผลเพียงน้อยนิดหรือแทบไม่มีเลย แต่ในเวลาแห่งการรวบรวม เมื่อพระเจ้าได้ทรงยื่นพระหัตถ์เพื่อรวบรวมชนชาติของพระองค์แล้ว ความพยายามในการเผยแพร่ความจริงจะเกิดผลตามที่ทรงมุ่งหมายไว้ ทุกคนควรเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและมีใจร้อนรนในงานนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอายที่ผู้ใดจะอ้างถึงเวลาการกระจัดกระจายเป็นแบบอย่างเพื่อใช้กำกับเราทั้งหลายในบัดนี้ในเวลาแห่งการรวบรวม เพราะหากพระเจ้าไม่ทรงกระทำเพื่อเราทั้งหลายในเวลานี้นั้นมากกว่าที่พระองค์ได้ทรงกระทำในเวลานั้น อิสราเอลก็คงจะไม่มีการรวบรวม ความจริงจำเป็นต้องได้รับการตีพิมพ์ลงในสิ่งพิมพ์ฉบับใด ก็จำเป็นที่ฉันนั้นที่จะต้องได้รับการประกาศเทศนาด้วย”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า แผนภูมิปี 1843 นั้นได้รับการทรงนำโดยพระหัตถ์ของพระองค์ และไม่ควรแก้ไขส่วนใดของมันเลย; ตัวเลขทั้งหลายนั้นเป็นไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ว่าพระหัตถ์ของพระองค์ทรงอยู่เหนือและทรงปิดบังความผิดพลาดประการหนึ่ง ในตัวเลขบางส่วน เพื่อมิให้ผู้ใดสามารถมองเห็นได้ จนกว่าพระหัตถ์ของพระองค์จะถูกยกออกไป”

“แล้วข้าพเจ้าได้เห็นเกี่ยวกับคำว่า ‘Daily’ ว่า คำว่า ‘sacrifice’ นั้นเป็นคำที่ปัญญาของมนุษย์เต็มเข้าไป และมีได้เป็นส่วนหนึ่งของข้อความเต็ม; และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานความเข้าใจอันถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่บรรดาผู้ที่ประกาศเสียงร้องเรื่องโง่งมแห่งการพิพากษา เมื่อมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ ก่อนปี 1844 เกือบทุกคนก็เป็นหนึ่งเดียวกันในความเข้าใจอันถูกต้องเกี่ยวกับ ‘Daily;’ แต่ตั้งแต่นั้นปี 1844 เป็นต้นมา ท่ามกลางความสับสน ก็ได้มีการยึดถือทัศนคติอื่น ๆ และความมิดม่นกับความสับสนก็ได้ติดตามมา” Review and Herald, November 1, 1850.